

Gouden speld voor topfokker Klaas

„Het is een mooie levendigheid”, zegt Klaas Dozeman (72) uit Staphorst als hij het heeft over zijn konijnen en hoenders. Hij is een meesterfokker én al vijftig jaar lid van Kleindier Liefhebbers Nederland (KLN). Een gouden speld en een fraaie oorkonde waren vorige week zijn deel.

Klaas Dozeman en zijn zuster Jentje in hun gezellige woonkeuken, mét konijn. FOTO'S EELCO KUIKEN

EELCO KUIKEN

Het woordje levendigheid zegt alles, want je werkt met levende have en daar zijn de fokkers in Nederland maar wat druk mee. Klaas dus

ook. Hij fokt zogeheten Tan-konijnen en Drentse hoenders. Vorige week kreeg hij de gouden speld voor het 50-jarige lidmaatschap van de Nederlandse bond. Uiteraard is de Staphorster ook lid van de Kleindier- teelt Vereniging Staphorst.

Goed fokken is puzzelen met levende wezens, uiteraard met respect voor de dieren én voor de schepping. Welke passen het beste bij elkaar? „Je moet fokken volgens de Nederlandse standaard en als je dan mooie dieren hebt, dan geeft dat een

goed gevoel”, zegt Klaas. „Een oude voedster en jonge ram zorgen voor de mooiste jonkies”, spreekt de meester. Die moet je dus bij elkaar zoeken.”

Zien is geloven en dus gaat hij naar zijn schuur waar hij een vers nestje van zijn Tan-konijnen laat zien. De hokken zien er keurig uit. Klaas is pietje precies. De diertjes zijn donker- en lichtbruin en ze zijn zo klein dat zelfs Klaas er nog geen chocolade van kan maken.

„Na een maand of vijf kun je pas zien of je dieren mooi zijn”, zegt de Staphorster. Hij heeft er verstand van, want niet zelden viel hij in de prijzen met zijn dieren. Afgelopen januari nog haalde een Tan-konijn uit zijn hok het predicaat F (Fraal) op de landelijke Dierenparade Noordshow in Hardenberg. Dan kun je echt wel wat. Klaas is daar niet weinig trots op.

Mooie stek

Even later pakt hij een Drentse hoen. Klaas fokt de krieluitvoering van deze kip. De gevederde vriend tokkelt verontwaardigd, maar Klaas trekt zich van het misprijzend gekakel niks aan. Wie is hier de baas? Eerlijk is eerlijk, ze is prachtig. Eitjes die niet gebruikt worden voor de fok, gaan bij zuster Jentje in de pan. Met één ei ben je niet klaar, want ze zijn bescheiden van formaat, net als Klaas.

‘Ik startte met Franse hanghoren, maar die aten mij arm’

Het duo woont samen op een mooie stek, even buiten de bebouwde kom van Staphorst. De koffie pruttelt gezellig in de warme woonkeuken.

Het was 1974 toen Klaas Dozeman besmet werd met het fokvirus der kleindieren. „Ik was met wat vrienden op een kleindierenshow in Meppel. Toen zeiden wij tegen elkaar: dat is een leuke hobby. Ik startte met Franse hanghoren, maar die aten mij arm. Een paar jaar later stapte ik over op Tan-konijnen en Drentse hoenders. Dat ging beter.”

Binnen de Staphorster Kleindier- teelt Vereniging is Klaas een fanatieke fokker en een graag gezien lid. Hij is een vaste inzender tijdens de jongdierkeuring in september en een trouwe hulp tijdens de clubshow in november. Deze show in de sporthal vindt dat jaar plaats op 8 en 9 november. De plaatselijke vereniging bestaat 35 jaar en al die jaren is Klaas er al bij. De vereniging heeft 53 leden. De jaarlijkse tentoonstelling is het hoogtepunt van de club. Er komen altijd honderden liefhebbers op af.

Klaas Dozeman uit Staphorst is al vijftig jaar hobbyfokker van konijnen en hoenen. Hij kreeg de gouden speld.